

1 Kr. 20 Ø., og da Statskassen vil blive lettet for Arbejdsløshedsunderstøttelse til Arbejdere, som beskæftiges ved Nødhjælpsarbejder paa det her skitserede Grundlag, findes det rimeligt, at der ogsaa fra Statskassens Side ydes et Tilskud til saadanne Arbejders Iværksættelse, og dette foreslaas sat til 1 Kr. pr. Arbejdsdag for hver Arbejder. I øvrigt indeholder Forslaget nærmere Bestemmelser om tabte Arbejdsdage, og for saadanne skal der indenfor visse Grænser ydes Erstatning gennem Understøttelse, samt Kontrolbestemmelser.

Endelig er der fra Medlem af Udvalget, Hr. Ingeniør Schøller stillet et Forslag III., som er baseret paa skiftende Arbejdshold og Korttidsarbejde. Man tænker sig, at hver enkelt Arbejder skulde være beskæftiget i 4 Dage eller 3 Dage ugentlig, at der saa vidt muligt skal gives ham Akkord, og saaledes, at det ugentlige Udbytte ogsaa i dette Tilfælde kan komme til at ligge over Understøttelsen. Understøttelsen skulde saa for de Arbejdere, der beskæftiges 4 Dage om Ugen, bortfalde for Ugens 6 Dage, medens det for Arbejdere, der kun beskæftiges 3 Dage i Ugen, skal bortfalde for Ugens 5 Dage, saaledes at der i saa Fald gives Understøttelse for een Dag. Ogsaa her tænkes Statsstøtte ydet til Kommuner og private Institutioner, som igangsætter saadanne Arbejder, og det foreslaas, at denne Understøttelse sættes til 3 Kr. pr. Arbejdsdag eller til 25 pCt. af Arbejdslønnen. Hvis man, som Forslagsstilleren gør, ved Beregningerne af Forslagets Virkninger sætter den gennemsnitlige Dagløn til 13 Kr. pr. Arbejdsdag og den gennemsnitlige Understøttelse til 5 Kr. pr. Dag, vil der, naar der med 4 Dages Arbejde bortfalder 6 Dages Understøttelse, spares gennemsnitlig 58 pCt. af Arbejdslønnen, som fordeler sig med 25 pCt. paa Staten, 17 pCt. paa Kommunerne og 16 pCt. paa Arbejdsløshedskasserne, ikke mindst de sidste trænger i høj Grad til den Lettelse, de herigennem vil faa. Imidlertid er Tanken den, at Staten skulde afgive sine 25 pCt. til Kommunerne eller til private Institutioner, som iværksætter Nødhjælpsarbejder, og der vil altsaa ikke derved opnaas nogen som helst Lettelse i Statens Byrder undtagen for saadanne Nødhjælpsarbejder, som Staten selv maatte lade udføre. Medens Understøttelsen for Tiden andrager ca. 38 pCt. af den gennemsnitlige Arbejdsløn pr. Dag, vil man altsaa ved dette Forslag hæve Indkomsten for den arbejdsløse op til 66 pCt. af det,

der kan tjenes paa det frie Arbejdsmarked, og lignende vilde jo tilvejebringes ogsaa ved det Forslag, der er betegnet som II., og hvor der tænkes arbejdet i de 6 Dage til en Betaling, der ligger under den tariffmæssige. Jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom paa — og det er ogsaa Betragtninger, der er kommet frem under Udvalgets Arbejde —, at Forslaget om den delte Arbejdstid, Korttidsarbejde, baade under Hensyn til Vanskelighederne ved Deling i Hold, under Hensyn til, at Arbejderne ikke faar fuld Beskæftigelse, og under Hensyn til den betydelige samlede Fordyrelse af Arbejdet for samtlige betalende Faktorer, sikkert kun bør finde Anvendelse i Undtagelsestilfælde, medens Nødhjælpsarbejderne som Regel bør sættes i Værk paa Grundlag af Forslag II. En nærmere Redegørelse for hele dette Forhold findes i øvrigt i Udvalgets Betænkning, og jeg kan derfor indskrænke mig til, hvad Enkelthederne angaar, at henvise til denne; den vil, som jeg har nævnt, blive omdelt.

Udvalget har endvidere ønsket at tilvejebringe en Oversigt over, i hvilket Omfang man i dennærmest kommende Tid kunde tænke sig Nødhjælpsarbejder sat i Værk, og man har med det Formaal for Øje indsamlet Oplysninger saavel fra de forskellige Statsinstitutioner som fra samtlige Kommuner og fra en Række private, og man er naaet til det Resultat gennem Besvarelser af de stillede Spørgsmaal, at der skulde være Mulighed for Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder i et Omfang af 1 725 000 Arbejdsdage. Arbejdslønnen ved disse Arbejder vil tariffmæssigt beregnet være et Beløb af 27—28 Millioner, og den samlede Udgift til Arbejdernes Udførelse er skønsmæssigt sat til 60 Millioner. Men det er naturligvis et i højeste Grad løst Skøn, der har ført til dette Tal.

Naar man tænker paa, at den Besparelse, der vil kunne opnaas i Understøttelse, hvis denne bortfalder for samtlige Arbejdsdage, der her er nævnt — hvilket ikke vil blive Tilfældet —, i alt vil andrage højst 8 Millioner, medens Samfundets samtlige Udgifter til Iværksættelse af disse Arbejder vil blive ca. 60 Millioner, tror jeg, man vil skønne, at det er uberettiget at ville paastaa, at gennem Arbejdet ved Nødhjælpsarbejde vil reduceret Løn lægges hele Byrden ved Misæren, som den kaldes, paa den arbejdende Befolkning, den Del, som man fra Forslagsstillere til Forslag I hævder er uden Skyld i de Vanskeligheder, hvori vi staar. Det er ganske vist, at ved at lade saadanne Arbejder udføre tilvejebringes der Værdier,